

Beroep, op 9 juni 2004 ingesteld door Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-215/04)

(2004/C 217/51)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 9 juni 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, vertegenwoordigd door M. Bethel als gemachtigde, bijgestaan door D. Anderson, QC, en H. Davies, Barrister, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- de bestreden beschikking in haar geheel nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster betwist de beschikking van de Commissie van 30 maart 2004 betreffende de steunregeling die het Verenigd Koninkrijk wil invoeren met betrekking tot de hervorming van de vennootschapsbelasting door de regering van Gibraltar⁽¹⁾. In de beschikking stelt de Commissie vast dat de voorgenomen belastinghervorming een met de gemeenschappelijke markt onverenigbare steunmaatregel oplevert.

Tot staving van zijn beroep stelt verzoeker dat de conclusies van de Commissie met betrekking tot regionale selectiviteit feitelijk en juridisch onjuist zijn.

Volgens verzoeker is Gibraltar, een kolonie waarvan het Verenigd Koninkrijk krachtens het VN-Handvest het zelfbestuur moet bevorderen, geen onderdeel van het Verenigd Koninkrijk naar nationaal, volken- of gemeenschapsrecht. Verder stelt verzoeker dat Gibraltar los staat van het Verenigd Koninkrijk en van het Verenigd Koninkrijk geen subsidies of financiering ontvangt. De belastingstelsels van het Verenigd Koninkrijk en Gibraltar staan geheel los van elkaar en zijn niet met elkaar verbonden; de hervormingsvoorstellen leveren geen belastingvermindering op ten opzichte van het belastingstelsel in het Verenigd Koninkrijk. Volgens verzoeker schendt de benadering van de Commissie ook het beginsel van gelijke behandeling, aangezien maatregelen van een symmetrisch gedecentraliseerd gebied niet als staatssteun mogen worden behandeld, terwijl dat voor dezelfde maatregelen van een asymmetrisch gedecentraliseerd gebied wel het geval is.

Verzoeker stelt dat de conclusies van de Commissie met betrekking tot materiële selectiviteit juridisch onjuist zijn en onvolgende zijn gemotiveerd.

Ten slotte stelt verzoeker dat de Commissie zijn recht om te worden gehoord heeft geschonden, nu zij in de procedure van artikel 88, lid 2, EG bepaalde feiten waarop zij haar beschikking heeft gebaseerd, niet ter sprake heeft gebracht.

⁽¹⁾ Steunmaatregel C 66/2002 – hervorming van de vennootschapsbelasting door de regering van Gibraltar.

Beroep, op 9 juni 2004 ingesteld door European Environmental Bureau en Stichting Natuur en Milieu tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-236/04)

(2004/C 217/52)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 9 juni 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door European Environmental Bureau, Brussel (België), en Stichting Natuur en Milieu, Utrecht (Nederland), vertegenwoordigd door P. van den Biesen and B. Arentz, advocaten.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

- de artikelen 2, lid 3, en 3, sub b, van beschikking 2004/248/EG⁽¹⁾ van de Commissie nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie heeft bij de bestreden beschikking besloten „atrazin” niet in de in bijlage I bij richtlijn 91/414⁽²⁾ vastgestelde lijst van werkzame stoffen op te nemen. Artikel 4 van richtlijn 91/414 bepaalt dat de lidstaten enkel gewasbeschermingsmiddelen mogen toelaten wier werkzame stoffen in bijlage I zijn vermeld. Door atrazin niet op te nemen in bijlage I besloot de Commissie het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen die deze stof bevatten niet langer toe te laten.

Verzoekers komen niet op tegen dit deel van de beschikking maar wel tegen bepaalde overgangsbepalingen die onder op het minimaliseren van de risico's gerichte voorwaarden bepaalde beperkte vormen van gebruik van producten die atrazin bevatten tot 30 juni 2007 toelaten. In de considerans van haar beschikking voert de Commissie ter rechtvaardiging van deze overgangsmatregelen aan dat er thans geen doeltreffende alternatieven zijn en dat tijd nodig is voor de ontwikkeling ervan.

Tot staving van hun beroep voeren verzoekers aan dat de bestreden bepalingen richtlijn 91/414 schenden. Artikel 8 van deze richtlijn bepaalt dat de lidstaten gedurende een periode van twaalf jaar stoffen mogen toelaten die twee jaar na de datum van kennisgeving van de richtlijn reeds op de markt waren. Een van die stoffen is atrazin. Verzoekers stellen dat, indien deze stoffen intussen niet in bijlage I zijn opgenomen, richtlijn 91/414 geen rechtsgrondslag oplevert om na het verstrijken van de overgangperiode van 12 jaar het verdere gebruik ervan toe te laten. Verzoekers stellen derhalve dat de Commissie bij de bestreden beschikking een nieuwe grondslag voor het verdere gebruik heeft vastgesteld, hoewel zij daartoe ingevolge richtlijn 91/414 niet was gerechtigd.

Verzoekers stellen voorts dat de Commissie inbreuk heeft gemaakt op richtlijn 92/43⁽³⁾, daar in de bestreden beschikking geen bijkomende beperkingen zijn opgenomen die verband houden met de speciale beschermingszones, meer in het bijzonder met het in artikel 3 van richtlijn 92/43 omschreven Natura 2000-netwerk.

⁽¹⁾ PB L 78 van 16.3.2004, blz. 54.

⁽²⁾ Richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen, PB L 230 van 19 augustus 1991, blz. 1-32.

⁽³⁾ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, PB L 206 van 22.07.1992, blz. 7-50.

Beroep, op 11 juni 2004 ingesteld door Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-239/04)

(2004/C 217/53)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 11 juni 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Italiaanse Republiek, vertegenwoordigd door D. Del Gaizo, avvocato dello Stato.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de bestreden beschikking nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Dit beroep is ingesteld tegen beschikking C(2004)930 def. van de Commissie van 30 maart 2004 betreffende procedure nr. C62/2003 (ex NN 7/2003), waarbij de steunregeling van de staat houdende dringende bepalingen inzake werkgelegenheid die Italië ten uitvoer heeft gelegd krachtens het wetsbesluit van 14 februari 2003, omgezet in wet nr. 81 van 17 april 2003, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt is verklaard. Meer in het bijzonder levert de betrokken steunmaatregel volgens de Commissie een economisch voordeel op voor ondernemers van ondernemingen in financiële moeilijkheden die onder bijzonder beheer zijn geplaatst en minstens 1 000 perso-

neelsleden in dienst hebben die vóór 30 april 2003 met het ministerie van Arbeid een collectieve arbeidsovereenkomst hebben gesloten voor de goedkeuring van de overdracht van werknemers, alsmede voor ondernemingen in financiële moeilijkheden die onder bijzonder beheer zijn geplaatst, ten minste 1 000 personeelsleden hebben en die zich in een overnameproces bevinden.

Tot staving van haar beroep voert verzoekster volgende middelen aan:

- de betrokken steunmaatregel vormt een maatregel van algemene aard ter bevordering van de werkgelegenheid, vervalst als dusdanig de mededinging niet of dreigt deze niet te vervalsen en vormt bijgevolg geen steunmaatregel van de staat in de zin van artikel 87, lid 1, EG;
- de beoordeling door de Commissie van de verenigbaarheid van de steunmaatregel wordt tegengesproken door de tijdelijke aard van de maatregel, die gerechtvaardigd is door de noodzaak op te treden tegen een tijdelijke situatie van ernstige crisis op de arbeidsmarkt en die beperkt is tot de tijd die overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel strikt noodzakelijk is om in te grijpen;
- schending van de communautaire kaderregeling voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden, voorzover, wat de verkoop van Ocean SpA aan Brandt Italia betreft, in punt 100 van deze kaderregeling uitdrukkelijk de niet aangemelde steunmaatregelen worden vermeld, en wordt bepaald dat de Commissie de verenigbaarheid met de gemeenschappelijke markt moet onderzoeken van elke reddings- en herstructureringssteun die zonder goedkeuring van de Commissie is verleend;
- schending van verordening (EG) nr. 2204/2002 van de Commissie van 12 december 2002 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op werkgelegenheidssteun⁽¹⁾, voorzover verweerder de betrokken steunmaatregel niet verenigbaar daarmee heeft verklaard.

⁽¹⁾ PB L 337 van 13.12.2002, blz. 3.

Beroep, op 9 juni 2004 ingesteld door European Environmental Bureau en Stichting Natuur en Milieu tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-241/04)

(2004/C 217/54)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 9 juni 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door European Environmental Bureau, Brussel (België), en Stichting Natuur en Milieu, Utrecht (Nederland), vertegenwoordigd door P. van den Biesen and B. Arentz, advocaten.